

РЕГИОНАЛНА ДЕПОНИЈА, ЗАБЛУДЕ И ДИЛЕМЕ

Проблем градске депоније одувек је актуелан у нашем граду али некако сада *када смо врло близу решења* добија на актуелности. Једно од ретких питања које је у локалном парламенту успевало увек да обезбеди апсолутно јединство позиције и опозиције је управо депонија.

И када смо се уласком у пројекат регионалне депоније и испуњавањем свих обавеза које из тога произилазе, коначно понудили да ће овај проблем бити једном за свагда решен испоставило се да смо били у поприлично великој заблуди.

Хладан туш стигао је од директора Јавног предузећа Регионална санитарна депонија *Дубоко* из Ужица. Гостујући на једној од седница локалног парламента својим објашњењем начина рада будуће регионалне депоније, он је распршио све наше илузије да смо проблем депоније трајно решили и донео многе дилеме у вези са депонијом.

Наиме, према речи директора, регионална депонија ће прихватати

искључиво комунални отпад, док грађевински, животињски и друге категорије отпада неће моћи да се депонују у Дубоком. Такође ни постојећа градска депонија неће моћи да се *пресели* на нову регионалну депонију.

Због повећаних трошкова цена изношења смећа ће вероватно вишеструко скочити јер страни кредитор условљава своја средства ценом комуналних услуга која ће обезбедити економску одрживост регионалне депоније. Вредност комуналног отпада као секундарне сировине у овом пројекту се и не помиње.

Градска депонија се налази поред магистралног пута Ваљево-Ужице, на локацији на којој не може и не сме да остане. Чесма са пијаћом водом за путнике намернике у зони депоније више није безбедна за употребу. Зелени појас који је требао да заклони депонију очигледно није успео.

Проблеми се увећавају а решење се не назире.

Смрче ѿоред дејоније су се осушиле, а вода није безбедна за ујошребу

ЂАЧКИ ПРЕВОЗ

Не тако давно, аутобуси из оближњих села саобраћали су и по неколико пута дневно до Косјерића. Транзиција кроз коју Србија пролази већ неколико година оставила је трага и у нашем окружењу. Све је мање запослених, а и деце која из сеоских средина путују у школу. Проблем са превозом до средње школе у Косјерићу највише посебно је присутан у Зарићима надомак Сече реке. Наиме деца из овог села морају да се сналазе на разне начине како би стигла до школе, јер нема организованог превоза.

НОВИ МАЛИЊАЦИ

У појединим Косјерским селима последњих година никле су хладњаче за складиштење првенствено малине али и другог воћа које се на овим просторима производе. Неке од њих, попут Хладњаче *Специјал* у Годљево, запошљају и значајан број радника. По речима управнике ове хладњаче, Саше Јонића, овогодишња цена малине за хладњачаре је била превисока. На другој страни произвођачи су после неколико *сушних* година имали ове године прихватљиву цену и многи, који су уништили своје малињаке сада размишљају о њиховом обнављању.

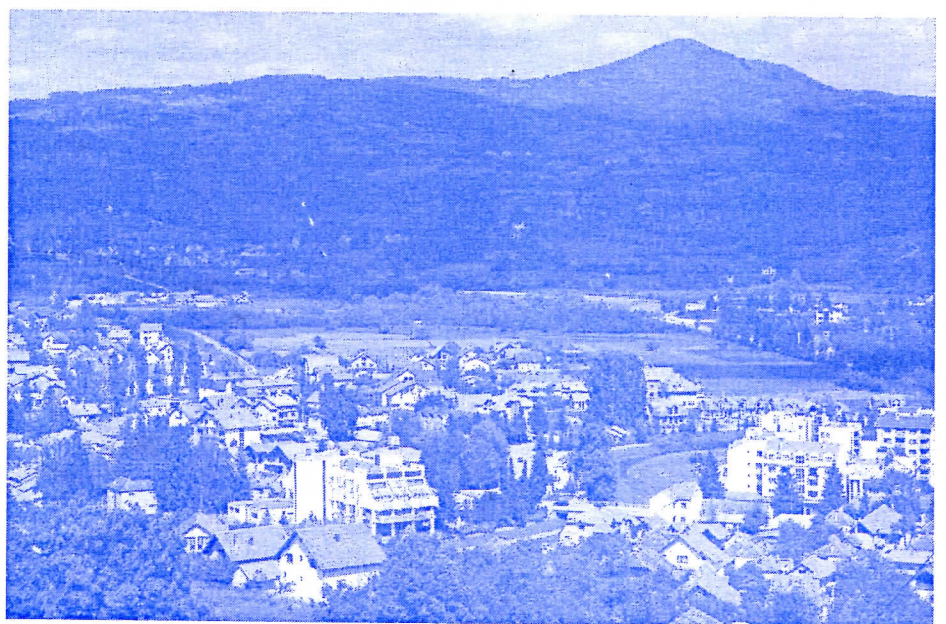
Само да ова цена остане и наредних година.

ГРАД БЕЗ ВОДЕ

Један од, свакако, највећих проблема у нашем граду је несташица воде. Скоро свакодневно, а некада и више дана град остаје без воде за пиће. Градски водовод са изворишта реке Годљеваче, у селу Таор, тј. са Таорских врела очигледно није положио испит. Да ли је у питању лош квалитет цеви због чега долази до учесталог пуцања истих или нешто друго за сада остаје нејасно. Одговор на ова питања треба, грађанима Косјерића, да понуди Јавно комунално предузеће *Елан*.

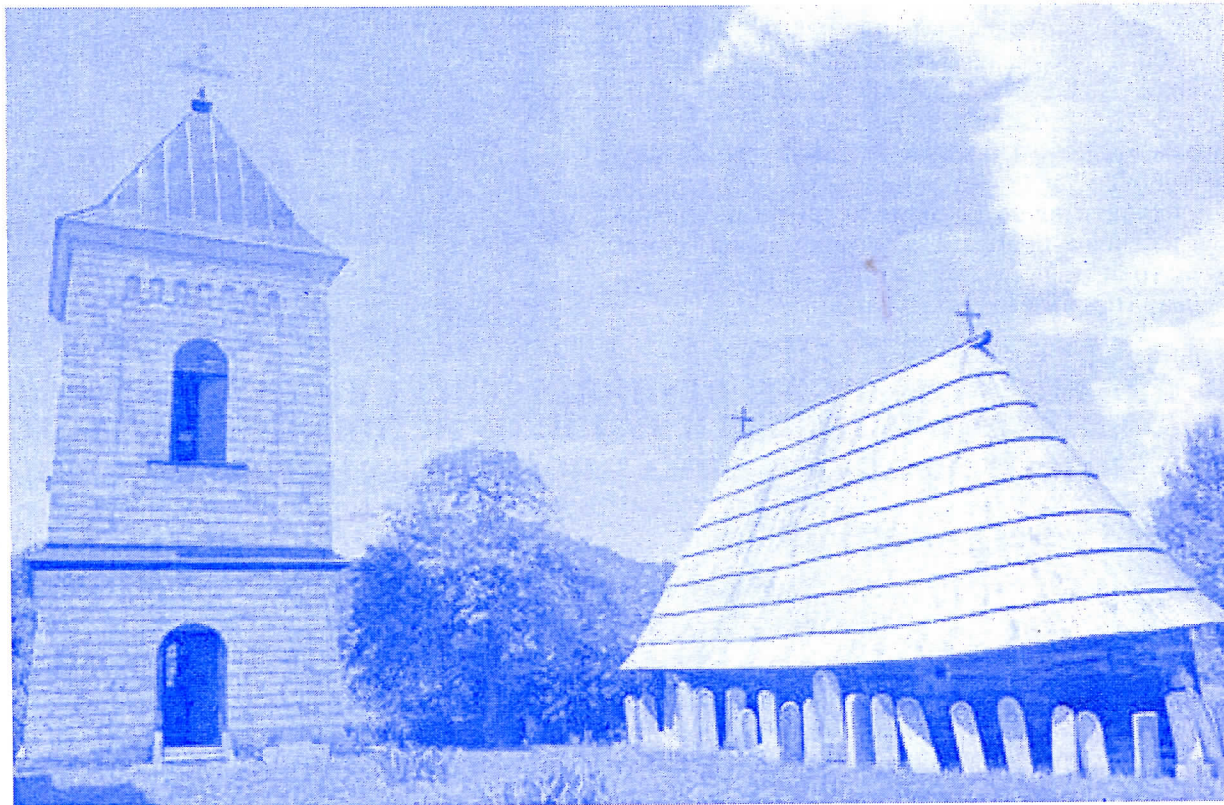
И не само одговор. Грађанима је неопходно уредно снабдевање водом.

За разлику од Косјерића мештани Годљево, Парамуна и Савића имају разлога за задовољство јер се приводи крају изградња водовода са изворишта Град. Вишегодишњи радови на овом водоводу приводе се крају. Инвеститори су поред општине и мештани ових села. Вода је стигла до главног базена, а према речима извођача радова до лета би требало да потече и у њиховим домовима.

200 ГОДИНА ЦРКВЕ БРВНАРЕ У СЕЧОЈ РЕЦИ

Кроз неколико година, тачније 2012. године, пуни се две стотине година од обнове и изградње цркве брвнаре у Сечој Реци, која је иначе посвећена Светом Великомученику Георгију и најстарија је црква у црногорском срезу - намесништву.

Тим поводом, Српска православна црквена општина у Сечој реци донела је одлуку да се овај значајан датум адекватно обележи - прославом која ће се организовати кроз пет година. Иако се чини да је још рано да се о овоме и говори, мора се напоменути да ова богомоља није у најбољем издању, па је потребно много труда и, наравно, средстава како би се представила у свом пуном сјају.

Припреме су већ почеле, а организаторе тј. управу цркве очекује велики посао. Наиме неопходно је урадити следеће:

1. Урадити дренажни канал око цркве,
2. Заштитити споменике из 1912-1918. године који се налазе око цркве брвнаре,

3. Променити свод и под у цркви брвнари,
4. Заштитити старе иконе.

Пошто се поред старе цркве брвнаре налази и нова црква, која је освештана 1925. године, неопходне су одређене интервенције и на овој грађевини и то:

1. Урадити дренажни канал око нове цркве,
2. Покрити нову цркву бакром и обновити фасаду,
3. Урадити мозаик Светог Георгија изнад улазних врата.

И наравно поред ових грађевинских интервенција на објектима неопходно је уредити и порту, тј. црквени плац, који је потребно изравнати и оградити старим српским плотом.

Како су за ове радове потребна значајна материјална средства (око 3.500.000,00 дин.), Управа цркве се обратила за помоћ како надлежном Министарству Вера, Републике Србије, тако и свим грађанима, да помогну према својим могућностима.

Средства се могу уплати-

ти на текући рачун: 355-1059640-92 код Војвођанске банке.

По неким подацима, подигнута је у 15. веку. Више пута је паљена и поново подизана да би данашњи изглед добила у време Карађорђа, 1812. године. У цркви се по записима њеног некадашњег свештеника Новака Милошевића, налази неколико изразито вредних експоната: већи број икона, "Златне двери" донете из Херцеговине, путир из 1812. године, рад непознатог кујунџије, и реликвија донета из Свете Горе.

Црква је пример српске архитектуре у дрвету, с почетка прошлог века. Правоугаоног је облика, дужине 14, а ширине 5 метара. Споља доминира високи обли кров од шиндре. Основа цркве је преграђена у три дела: иконостас, преграда између мушке и женске цркве, и јасно одвојен главни брод и трем. Врата и прозори су украшени бројним орнаментима. Под је од дасака осим у трему где је одломљеног камена.

Унутрашњи спокој старе цркве и натписи на крајпуташима спајају прошлост и садашњост у нераскидиву нит предака и потомака. У цркви се данас не врши богослужење, служи као споменик и подсећа на давна времена. Одмах до ње, за потребе мештана, подигнута је нова црква, зидана од тврдог грађевинског материјала.

ПОТПИСИМА ДО ПРЕНОСА

Српска радикална странка пре неколико дана је започела акцију прикупљања потписа грађана Србије којима захтева од Јавног сервиса Радио телевизије Србије да преноси суђење др. Војиславу Шешељу на неком од својих програма. Како је најављено из Хашког трибунала суђење би требало да почне у новембру. До тада ће радикали прикупити више од милион потписа грађана Србије који из својих џепова финансирају јавни сервис уверени да ће то бити довољан притисак на руководство Јавног сервиса да преузме пренос суђења.

СВОЈИМ ПОТПИСОМ ПОДРЖИТЕ ПЕТИЦИЈУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ И ОМОГУЋИТЕ СРБИЈИ ДА ВИДИ И ЧУЈЕ ПУНУ ИСТИНУ О ОНОМЕ ШТО СЕ ДЕШАВАЛО НА ОВИМ ПРОСТОРИМА У ПОСЛЕДЊИХ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА

ПЕТИЦИЈА СЕ МОЖЕ ПОТПИСАТИ У ПРОСТОРИЈАМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ИЛИ КОД НАШИХ АКТИВИСТА

СТОП ХАШКОЈ ТИРАНИЈИ - СЛОБОДА ШЕШЕЉУ

ЛОКАЛНА ПУТНА МРЕЖА

Пут из Косјерића за Маковиште кроз Годљево изграђен је и асфалтиран давних седамдесетих година тј. пре четрдесетак година. Део пута код Галовског гробља остао је неизграђен или боље речено нерешен. Том деоницом саобраћа се кроз мајдан, односно путем који је изградила Цементара. Када се скрене на тај део пута лепо се види знак забране проласка кроз мајдан, али другог пута нема. Том деоницом саобраћају дамperi, багери, утоваривачи и остала возила а фабрике, па из тог разлога пут је стално блатњав. Иако се повремено пере овај део пута је ипак стално прекривен блатом. Не ретко дешава се да у мимоилажењу возила, са дампера падне и по неки већи камен. Срећом возачи знају за то и пажљиво пролазе овим делом пута. С обзиром да је цементара приватизована остаје питање до када ће толерисати коришћење овог дела пута као јавног добра.

Оснивач и издавач: **др Војислав Шешељ**
 Главни и одговорни уредник: **Елена Божић-Талијан**
 Издање припремила Редакција у Косјерићу
 Уредник специјалног издања: **Иван Спасојевић, дипл.економиста**
 Тираж: **1000 примерака**
 Штампана: **Штампарија *Папирус* Бајина Башта**